

Fra: Åge Ingar Kvernmo
Til: LMD-Inntektsutvalget
Emne: Utgifter forsikring

Innspill til inntektsutvalget for jordbruket.

Forsikring mot medisinsk uførhet (sykdom, slitasje m.m)

Lønnsinntakere er i de alt overveiende tilfeller forsikret mot medisinsk uførhet av sin arbeidsgiver på samme måte som andre næringsdrivende organisert som AS, utgiftsført av arbeidsgiver, denne forsikringen fremstår dermed som skattefri for nesten alle innbyggere i Norge i arbeidsdyktig alder.

Denne forsikringen faller inn under privatforsikringer for jordbruket og bonden. Det vil si at den må betales av beskattede midler, av overskuddet i næringsinntekta, med andre ord av personinntekta fra jordbruksinntekten.

En slik forsikring er etter mitt syn en helt påkrevet sikring når du driver som selvstendig næringsdrivende av et visst omfang, og ikke minst for gårdbrukere med omfattende husdyrproduksjoner med kanskje opp til så mye som 12-15 millioner kroner i gjeld + innsatt egenkapital på kanskje også mange millioner kroner. Satser du for fremtiden i norsk landbruk, så koster det penger, men risikoen kan fort bli vel stor.

Mitt inntrykk er at mange med tunge investeringer sløyfer denne forsikringa da den for en 50-åring er svært kostbar, gjerne mellom 40-50.000 kr per år, hvis du i det hele tatt får tegnet den uten nesten alle mulige forbehold og unntak for eventuelle tidligere legebesøk og plager.

Så mitt poeng her er at jeg har inntrykk av at svært mange gårdbrukere som absolutt burde ha en slik forsikring, går uforsikret mot medisinsk uførhet, da det faller for kostbart å forsikre seg med det overskudd som er i de fleste produksjoner i landbruket.

Da mener jeg at dette fremstår som en stor urett, og at risikoen med store investeringer i næringa blir alt for høy, og at landbruksbefolkningen på dette området framstår som en uforsikret pariakaste i forhold til det som ellers er vanlig sikring for befolkningen ellers i Norge.

Dette er utgifter som jeg mener høyeste grad er bedriftsrelaterte, spesielt i jordbruket, og som ikke kan glemmes eller gjemmes bort, og som ikke kommer fram i fradrag i jordbruksinntekta. Det er ikke en forsikring du tegner for moro skyld, men tvert imot for i det hele tatt komme deg ut av produksjonen og landbruket med et minimum av økonomi igjen om du som gårdbruker skulle være så uheldig å bli alvorlig syk eller ufør, uten nødvendigvis å gå dundrende konkurs i tillegg.

Hilsen
Åge Ingar Kvernmo